

Μόλις πρόλαβα να δω στην τελευταία παράσταση την τραγωδία τού Σοφοκλή "Οιδίπους Τύραννος" και ό,τι αν γράψω δεν θα εκφράζει δίκαια τα αισθήματά μου, παρόλο που είχα διαβάσει και ακούσει διθυραμβικά εγκώμια. Αν και ήμουν προετοιμασμένος, λοιπόν, γι' άλλη μια φορά με αιφνιδίασε το Θέατρο Τέχνης Αυστραλίας με το υψηλό του επιπέδο, δηλαδή ο Σταύρος Οικονομίδης, η Μέλπω Παπαδοπούλου και οι πολύτιμοι συνεργάτες τους με την ποιοτική παράσταση από την εξαιρετική απόδοση των ηθοποιών. Δεν πρόκειται να κάνω λεπτομερή κριτική γιατί ασφαλώς διαβάσατε και ακούσατε άλλες από ειδικούς, εγώ απλά θ' αναφέρω την άποψή μου σαν ένας κοινός θεατής γιατί αυτό είμαι και μοιράστηκα με τους άλλους θεατές τη συγκίνηση από αυτά που συνέβαιναν στο παλκοσένικο. Σε κάποια στιγμή σκέφτηκα τον Σοφοκλή που παραμένει αθάνατος, αφού τον θυμούνται ακόμη οι απόγονοί του 2500 χρόνια αργότερα και μάλιστα στους Αντίποδες, να αιωρείται στο φιλόξενο θεατράκι και να χειροκροτεί μαζί μας την μεγάλη προσπάθεια τού Θέατρου Τέχνης για ν' ανεβάσει ένα από τα έργα του. Ο Σοφοκλής θα πρέπει να ήταν απόλυτα ικανοποιημένος και υπερήφανος. Ομως, δεν με συγκίνησε μόνο ο "Οιδίπους Τύραννος", αλλά και δύο επιπτυχέστατες καινοτομίες τού Σταύρου Οικονομίδη, αφενός με τη συμμετοχή τού Αυτόχθονα Κοομπού με το ντιζεριντού του που ο πανάρχαιος ήχος του συμπλήρωνε τέλεια την δραματική ατμόσφαιρα που δημιουργούσε η μαστοριά τού Σοφοκλή και αφετέρου με τη συμμετοχή των παιδιών που αυτή τη φορά δεν έκλεψαν την παράσταση, αλλά γοιτευσαν με την αθωότητά τους μέσα στο μολυσμένο από πάθη περιβάλλον μιας πατροκτονίας και αιμομιξίας. Η ομιλία σε άπαιστα ελληνικά τής ταλαντούχας μικρούλας, Σταυρούλας Παπαδοπούλου, μετά την παρουσίαση τής τραγωδίας ήταν η επιβράβευση τού Θέατρου Τέχνης Αυστραλίας για την πρωτοβουλία του να οργανώσει την Παιδική Σκηνή, που εγώ τουλά-

Διπλωμάτης σύζυγος στη γυναίκα του:
"Πως περιμένεις να θυμάμαι πότε είναι τα γενέθλια σου,
αφού δεν φαίνεται ότι μεγαλώνεις;"

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και... μη

ΜΙΑ ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΧΘΕΙ

Το Θέατρο Τέχνης Αυστραλίας επενδύει στο μέλλον του

ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΙΔΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΚΑΙ ΤΑ ΤΑΛΑΝΤΟΥΧΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ

χιστον τη βλέπω σαν μια επιπυχέστατη επένδυση στο μέλλον τού παροικιακού Θεάτρου. Η παροικία έχει καθήκον να υποστηρίξει αυτή την προσπάθεια οικονομικά από τις εκατοντάδες οργανώσεις μας και ηθικά με την παρουσία μας γεμίζοντας όλα τα καθίσματα όταν τα παιδιά δίνουν τις δικές τους παραστάσεις. Δεν είναι ευθύνη μόνο τού Θέατρου Τέχνης να προετοιμάζει τους ηθοποιούς τού αύριο, είναι και δική μας αν θέλουμε να συνεχίστει η πλούσια παράδοση τού παροικιακού θεάτρου, αλλά και για να υπενθυμίζουμε στους ξένους ότι το Θέατρο είναι αισθεντικά ελληνικό, ένα από τα πολλά και μεγάλα ευρήματα τού αρχαίου ελληνικού Πνεύματος που πρέπει να διαφυλάξουμε σαν κόρη οφθαλμού.

Γ' αυτό και πολλά άλλα η παροικία πρέπει να υποστηρίξει το Θέατρο Αυστραλίας, τον Σταύρο Οικονομίδη, την Μέλπω Παπαδοπούλου και τούς πολύτιμους συνεργάτες τους που αφιερώνουν ανιδιοτελώς ένα μεγάλο κομμάτι τής ζωής τους στην Τέχνη. Οσον αφορά στην παρουσίαση τής τραγωδίας "Οιδίπους Τύραννος", φυσικά, ένα μεγάλο μέρος τής επιπυχίας οφείλεται στον Διονύση Μεσσάρη που στο ρόλο τού Οιδίποδα ξεπέρασε κάθε προηγούμενο και πραγματικά "τα έδωσε όλα" με την εξαιρετική απόδοση ενός

πολύ δύσκολου ρόλου. Ομως μόνος του δεν θα ήταν αρκετός για την γενική επιπυχία και δεν πρέπει ν' αγνοήσουμε τους άλλους συντελεστές της όπως τον αειθαλή Γιώργο Καζούρη που με την πείρα δεκαετιών ήταν τέλειος στους ρόλους τού Ιερέα και τού Κορινθίου Αγγελού. Ο Ακης Καστελλορίου έχει εξελιχθεί σε έναν από τους κορυφαίους ηθοποιούς μας και ήταν απόλυτα πειστικός στον ρόλο τού Κρέοντα, όπως πολύ καλοί ήταν στους ρόλους τους ο ακαδημαϊκός αν δεν κάνω λάθος Βασίλης Σαραφίδης στο ρόλο τού Θεράποντος και στο ρόλο τού Εξάγγελου ο νεαρός Χάρης Τσαβάλας που μυήθηκε στην υποκριτική τέχνη από την τρυφερή γλικιά των πέντε χρονών. Για την Μέλπω Παπαδοπούλου, ό,τι και αν γράψω θα ήταν επανάληψη γιατί αυτή η κυρία τού Θέατρου μας δεν μπορεί να μάς απογοητεύσει ακόμη και αν προσπαθήσει..."

Τελευταίο άφησα εσκεμμένα τον Φώτη Λαρεντζάκη, ένα πηγαίο ταλέντο και πολύ καλός στο ρόλο τού Τειρεσία παρόλο που ήταν μόνο η δεύτερη συμμετοχή του σε θεατρικό έργο χωρίς καμία προηγούμενη εμπειρία. Ο Φώτης είναι το κέρδος μας από την οικονομική κρίση στην Ελλάδα που μετανάστευσε στην Αυστραλία και όπως λέει "είδα φως και μπήκα" στο Θέατρο Τέχνης.

Χαράτσι και στους νεκρούς!

Οι επιθέσεις τού νεοφιλευθερισμού εναντίον των λαών, εστράφησαν τώρα και εναντίον των νεκρών. Στην Ισπανία φορολογούνται τώρα και οι... πεθαμένοι! Δεν είναι ανέκδοτο, το "Καλό!" θα διαβάσετε παρακάτω.

Σύμφωνα με την είδηση, από ένα νεκροταφείο τής Ζαραγκόζα οι οικογένειες απειλούνται με "έξωση" των νεκρών τους αν δεν πληρώνουν χαράτσι για τους τάφους τους κάθε πέντε χρόνια και οι νεκροί μεταφέρονται σε κοινό τάφο μετά την έξωση. Ήδη 400 νεκροί έχασαν την τελευταία κατοικία τους...

Γ' αυτό αντιγράφω από τον Μωύση Λιτσή, "Εικόνες από τη σύγχρονη Ευρώπη του... Νότου, όπως καταγράφονται σε πρόσφατο σχετικό ρεπορτάζ του πρακτορείου "Ρόιτερ".

Εικόνα πρώτη, Μαδρίτη: εικοσιτετράχρονη κάτοχος μάστερ στις δημόσιες σχέσεις εργάζεται πάνω από δύο χρόνια, με πλήρες ωράριο, πληρώνεται 300 ευρώ το μήνα, δεν έχει αρκετά λεφτά να μετακομίσει από το πατρικό της σπίτι

και τα λεφτά πάνε σχεδόν όλα στα λεωφορεία και το φαγητό.

"Από τότε που ήμουν μικρή οι γονείς μου με προέτρεπαν να βγάλω το πανεπιστήμιο και να βρω μια καλή δουλειά. Είμαι τυχερή που έχω μια όποια δουλειά", δηλώνει η Ισπανή Σίλβια, η οποία φοβάται μάλιστα να πει επίθετο για να μην έχει επιπτώσεις στην εργασία της...

Εικόνα δεύτερη, Ιταλία, Ρώμη: ο 27χρονος Φεντερίκο πάει από τη μια στην άλλη προσωρινή δουλειά από τότε που τελείωσε στουδές Ιστορίας το 2009. "Πήγα σε συνέντευξη σήμερα για μια δουλειά ενός έτους, αλλά δεν μου άρεσε γιατί μου έδιναν 500 ευρώ το μήνα για να δουλεύω 10 ώρες την ημέρα", τονίζει ο Φεντερίκο, ο οποίος επίσης δεν θέλει να δώσει επίθετο φοβούμενος ότι πιθανοί μελλοντικοί εργοδότες του μπορεί να εντοπίσουν το όνομά του στο Ίντερνετ.

Εικόνα τρίτη, Πορτογαλία: ο Πέντρο Πορτουγάλ, ειδικός σε θέματα αγοράς εργασίας, από το Πανεπιστήμιο Nova της Λισαβόνας, περιγράφει το πώς λειτουργεί το σύστημα της προσωρι-

Μάκαρι να δούμε και άλλους ταλαντούχους μετανάστες από την Ελλάδα, όπως τον Φώτη και τη σύζυγό του Δέσποινα Πυλαρινού, που θα ενισχύσουν και θα αναζωογονήσουν την παροικία μας.

Βέβαια δεν νοείται τραγωδία χωρίς Κορυφαίους και Χορό όπου συμμετείχαν μερικά από τα πιο δραστήρια στελέχη τού Θεάτρου Τέχνης και πολύ γνωστά ονόματα όπως η Εβελυν Τσαβάλα, η Χρυσούλα Μεσσάρη, η Μιμίκα Βαλαρή, ο Κώστας Ρόρρης και ο Σταύρος Οικονομίδης σαν πολύ καλοί κορυφαίοι, ενώ στο χορό είδαμε την Ευγενία Καζούρη, την Νικολέτα Γεωργίτη, τον Πέτρο Καραβατάκη, την Δέσποινα Πυλαρινού και την Βασιλική Ρόρρη. Και τώρα ν' αναφερθούμε τα παιδιά από την Παιδική Σκηνή, τον Αυγούστη Παπαδόπουλο σαν οδηγό τού Τειρεσία, τη Σταυρούλα Παπαδοπούλου στην οποία ήδη αναφερθήκαμε σαν Βάια, την Μαρία Τσάκωνα και Διαμάντω Νικολοπούλου στο ρόλο τής Αντιγόνης και την Βασιλική Στεφάνου και Ευφροσύνη Πασχάλη στο ρόλο τής Ισμήνης. Παιδιά τής Θήβας ήταν οι Δημήτρης Δήμας, Γιώργος Δήμας, Βασίλης Καστελλορίου, Διαμάντω Νικολοπούλου, Ευφροσύνη Πασχάλη, Χριστίνα Πασχάλη, Γιώργος Πουλόπουλος, Παναγιώτα Πυργιώτη, Βασιλική Στεφάνου, Μαρία Τσάκωνα, Δημήτρης Βαλμάς, Λευτέρης Βαλμάς.

Οσο καλοί και αν είναι οι ηθοποιοί σε μια παράσταση η επιπυχία δεν είναι εξασφαλισμένη χωρίς αυτούς που εργάζονται στο παρασκήνιο. Το Θέατρο Τέχνης έχει ικανότατα και αφοσιωμένα στελέχη σ' αυτό τον τομέα όπως τον Σταύρο Οικονομίδη στη σκηνοθεσία και στα σκηνικά με τον Κώστα Ρόρρη, την Μέλπω Παπαδοπούλου στα κοστούμια, την Εβελυν Τσαβάλα στη γενική διεύθυνση, τον Χάρη Τσαβάλα στη διεύθυνση σκηνής, την Μιμίκα Βαλαρή στους υπότιτλους, τον Στάθη Δ. Μεσσάρη στο φωτισμό και το ζεύγος Κόνη και Γιάννη Νταβίσκα στ